

Janneke

mijn wereld

Janneke Brinkman (70) is bioloog en botanisch tekenaar, bekend om haar aquarellen van de natuur, vooral bloemen. Op deze plek schrijft Janneke met regelmaat over de kleine en grote dingen in haar leven. Ze woont in Leiden en is getrouwd met politicus Elco Brinkman. Ze heeft een zoon, twee dochters en elf kleinkinderen.

JANNEKEBRINKMANSALENTIJN.NL

Florence

Een paar dagen in Florence geweest, omdat ik mee mocht doen aan een internationale tentoonstelling van botanische kunstenaars: de Florentina in Villa Bardini. Gelukkig was er tijd om samen met mijn man op ons gemak door de eeuwenoude straatjes te slenteren.

En om na uren vol kunst en natuur in de late avondzon op pittoreske pleintjes van Italiaanse lekkernijen te genieten. Er is zo veel pracht en praal van de Medici-familie en anderen te bewonderen. De Primavera met zijn meer dan 120 plantensoorten en de Geboorte van Venus in het Uffizi Paleis zijn meesterwerken van Botticelli die je niet mag missen. Maar voor mij waren de stillevens met fruit en bloemen op perkament van Giovanna Garzoni in het Pitti paleis, een inspirerend hoogtepunt. Zo'n verfijnde, bijna doorzichtige techniek op schalen vol vijgen, kersen, bloemen en andere heerlijkheden!

Logeren

Vorige maand hadden we ons jongste kleinkind een week te logeren, een vrolijk kereltje van zeven maanden. Onze jongste dochter had de waslijst van zijn strikte programma genoteerd. Ik ben er nu nog moe van. Papples met drie-standen-speen, dan weer een slaapje. Opa vindt fruit heerlijk en ging dus los op pruimen en andere vruchten voor de kleine man, die vervolgens om steeds meer luiers vroeg. Wanneer ik zat te wachten op een boertje, gulpte de gulzige drinker aan de bovenkant er ook lustig op los. Zodra zijn buikje weer begon te knorren, mocht ik geen minuut verloren laten gaan. Mijn dochter had gezegd dat ik hem 's nachts over zijn bolletje moest aaien als hij zou gaan piepen. Na drie nachten te weinig slaap heb ik beneden stiekem een extra flesje gehaald. Niet verder vertellen, hoor!

Druiven

In de Hortus hingen geen druiven en ook in het tuincentrum hadden ze niets meer aan fruit met wat takken. Gelukkig zag ik in de buurt een druif bomvol donkerblauwe trossen en prachtig verkleurend herfstblad. Met kloppend hart belde ik aan met de vraag ze me te mogen schilderen voor mijn agenda. "Wat leuk, mag ik ze dan zien als ze klaar zijn?" "Natuurlijk, maar dan moet u wel even geduld hebben, want dat wordt pas 2019."

Tevreden groetten we elkaar en de volgende ochtend knipte ik een verse tak af. Waar had ik me nu zo veel zorgen over gemaakt! Druiven blijven lang goed, maar het blad verdroogt heel snel. Het voorbereidende tekenwerk moest dus snel af, want na een dag hangt alles er al verfromfaaid bij. Gelukkig mocht ik nieuwe takken komen plukken als dat nodig zou zijn. Een goede buur is inderdaad beter dan een verre vriend!

